

Cortina se ridică...

Cartea de față se dorește a fi **biletul de intrare** la teatru ca terapie, actul întâi, sau la finalul ultimului act, **terapia prin teatru**, făcând din spectator, actor pe scena vieții, astfel încât, la căderea cortinei, aplauzele să fie o reușită, iar povestea să continue.

Ce face regizorul-psihoterapeut? Gândește o nouă scenă, reface un text, dar mai ales, recomandă un gest, o atitudine, un cuvânt și-o abordare, așa încât situația să se rezolve, iar verdictul să fie pozitiv.

Scrieți și jucați **teatru ca terapie** căci cele de față v-ajută a nu părăsi scena până ce nu și ultimul spectator va pleca mulțumit și mai bogat sufletește căci el beneficiază și de... bis.

Deci, atenție, începe primul act, căci, cortina se ridică! (iar la film am zice... motor!!!) iar noi, așteptăm... bătaia cu flori de pe Corso...

Autoarea